

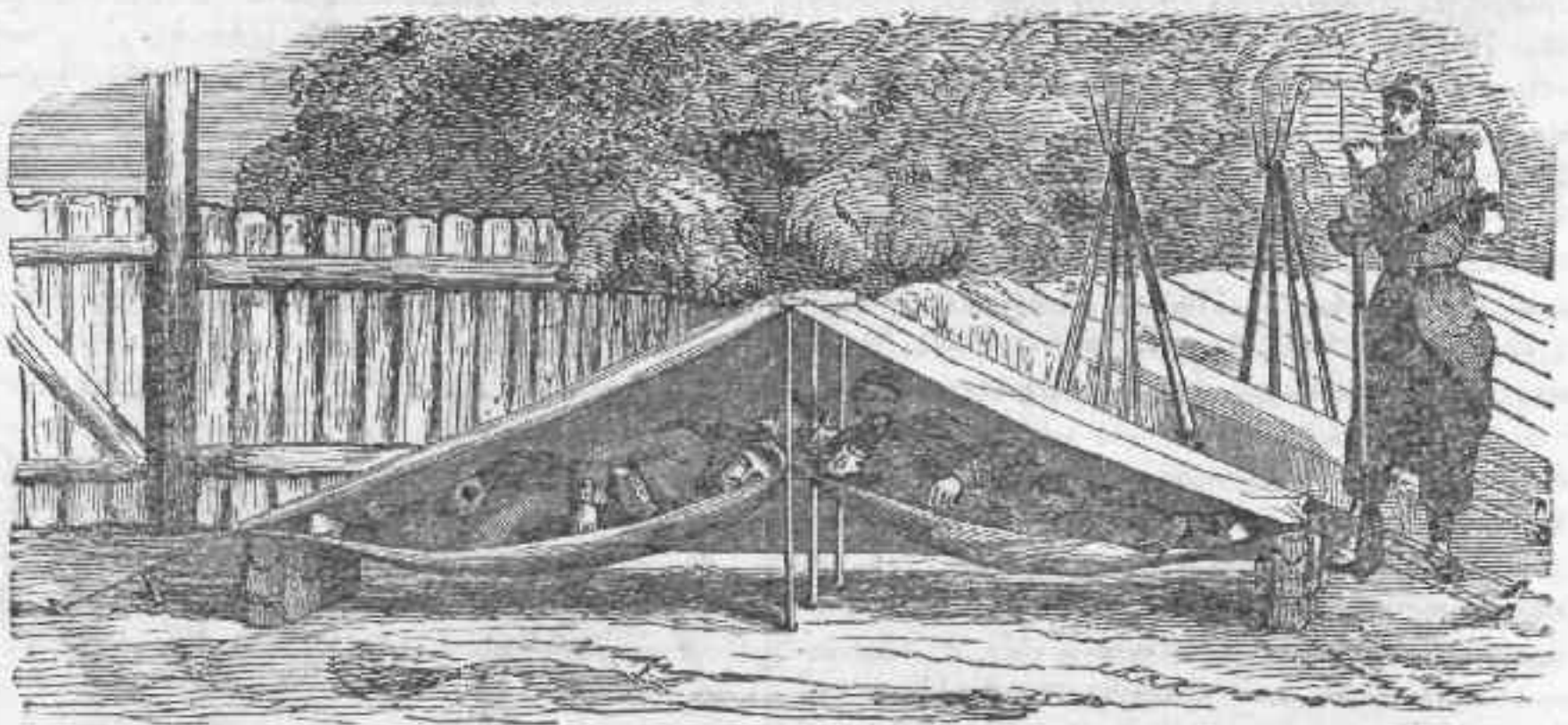
τοποιοῦ Ουϊδενμάννι, καὶ χωνευθὲν ἐν τῷ περιφύμῳ χωνευτηρίῳ τοῦ Μονάχου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιστάτου τῶν ἔργων Μίλλερ πρὸ δύο ἐτῶν, δεικνύει μεγίστην ὅσον οἷόν τε ὁμοιότητα τῶν φυτικῶν τοῦ τιμηθέντος ἀδρός χαρακτήρων, παριστῶν τὸ μείλιχον τῆς ἐκφρασεως καὶ τοῦ σχήματος τὸ σεμνόν, ἀληθὲς ὁμοίωμα τοῦ θανόντος.

Ἡ πατρίς του τὸν ἐτίμησεν ὡς διδάσκαλον τῆς νεολογίας κατ' ἐξοχὴν διὰ τοῦτο ὁ ἀδ. διὰς παριστᾶ αὐτὸν καθήμενον καὶ διαλεγόμενον τοῖς παισὶ τὸ ἄρβρον παιδ. ὄν ἀκούει μετὰ προσοχῆς, τὸ δὲ κοσῆσιον κἀθίεται παρὰ τοῖς πόδας αὐτοῦ ἀκροώμενον

τοῦ διηγήματος, καὶ μετ' ἀφοσιώσεως εἰς τὰ λεγόμενα προσκλωμένον.

Ἄγνωστον καὶ ασήμαντον τῆς Βυζαντίας χωρίον ἐγείρει τῷ διδασκάλῳ ἀνδριάντα χαλκοῦν ἢ μεγάλη θυῶς καὶ πολλῇ τῶν ἡμερῶν μας Ἑλλάς δὲν ἤγειρεν οὐδὲ λίθινον ἀνδριάντα εἰς κανένα τῶν τέκνων τῆς. . . Ἐνίοτε ἐφημέριον ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ χάρτου τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος, πάντοτε θυῶς ἐβρίφε λίθους καὶ κατὰ ζώντων καὶ κατ' ἀποθανόντων εὐεργετῶν αὐτῆς.

ΝΕΡΟΥΤΣΟΣ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ.

— 100 —

Εἰς Γαλλίαν ἐφευρέθη νέος τρόπος τοῦ κατασκευάζειν σκηνὰς στρατιωτικάς. Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν, τὸν ὁποῖον παριστᾶ ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν, οἱ στρατιῶται δὲν κοιμῶνται πλέον κατὰ γῆς, ἀλλ' ἐπὶ κρεμαστοῦ κρεβάτου, τὸν ὁποῖον φέρουσι μεθ' ἐχυτῶν οὕτω δὲ προσυλάττονται διὰ μίθης καὶ ἀπὸ τῶν ἡλίου καὶ ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν τῆς γῆς.

Ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέων ἐέκρινε νὰ εἰσαχθῇ ἡ σκηνὴ αὕτη εἰς τὰ γαλλικὰ στρατόπεδα, καὶ ἠγόρασε τὴν ἐφεύρεσιν ἀπὸ τοῦς ΚΚ. Ἀμυὸ καὶ Καρέ ἀντὶ 45 περίπου χιλιάδων δραχμῶν.

ΙΑΠΟΝΙΑ:

(Ἐκ τῆς Revue des Deux Mondes.)

(Συνέχ. Ὁρα φυλλῶν 276 καὶ 277.)

— 100 —

Ἡ Σιμόδα ἦτις, ὡς εἶδομεν (σελ. 300), κατεστράφη, ἀνοικοδομήθη μὲν ἀλλὰ δὲν ἀνέλαθε καὶ τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Οἱ Ἄγγλοι, αἵτινες ἐπεσκέφθησαν αὐτὴν πέντε ἔτη μετὰ τὴν καταστροφὴν, ἀπόρρησαν διὰ τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὴν δυστυχίαν αὐτῆς θῆναι μόνους κατοίκους εἶχεν ἀλιεῖς τυκῆς, αἱ δὲ οἰκίαι, διὰ τὸν φόβον νέου σεισμοῦ, ἀνεκκινήθησαν κτεθειταὶ διὰ ξύλων· ἀλλὰ καὶ ὁ λιμὴν δὲν εἶναι ἀσφαλής· διὸ καὶ ὠνομάθη κατὰ πρᾶξιν λιμὴν ἐλεύθερος ὁ τῆς Καναγκούης καθὼ ἀσφαλέστερος καὶ ἀξιολογώτερος· ἀπέχει δὲ τῆς πωλεως Γέδου δεκακτὼ μίλια.

Ἡ δὲ πρωτεύουσα τῆς Ἰαπωνίας καίτοι εἰς τὸ βᾶθος τοῦ ὁμωνύμου λιμένος, παρὰ τῆς ὄχθης τοῦ Ταγαδαοῦ, ἐκεῖ ὅπου ἐκβάλλει οὗτος εἰς τὴν Ὠλάσσαν, καὶ περιζωννύεται ὑπὸ εὐφορευτάτης γῆς, ὑπὲρ τὴν ὁποίαν ὑψοῦται μεγαλοπρεπῆς ὁ βράχος Φουζι-

γιάμας. Ὅλοι οἱ ἐπισκευθέντες τὴν πόλιν ταύτην λέγουσιν αὐτὴν θαυμασίαν, ἔχουσιν, χωρὶς ὑπερφθῆς, περὶ τὰ δύο ἑκατομμύρια κατοίκων. Κλειζέται δὲ καὶ διὰ τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ἐμπορίαν καὶ τοὺς ναοὺς καὶ τὸ παλάτιον αὐτῆς ἐν ᾧ κατοικεῖ ὁ σύγγουρ ἢ ὁ κοσμικὸς ἡγεμὼν. Τὸ Ἰαπὼνιον ἀρχιπέλαγος περιέχει πολλὰς πόλεις πλουσίας καὶ ἀνθηρὰς, καὶ, ὡς βεβαιούται, αἱ εἰς ἑκάτον χιλιάδων συγκείμεναι δὲν εἶναι σπάνια· δύο ἄμωσ ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐφάμιλλοι τῆς πρωτεύουσας, ἢ Ὁσάκα καὶ ἡ Μιάκο, οὐχὶ κατώτερα τῶν μεγαλητέρων πόλεων τῆς Εὐρώπης. Καὶ τὴν μὲν Γέδον, τὴν ἐμπορικωτάτην πασῶν, συγκρίνουσι πρὸς τὸ Λονδίον, τὴν δὲ Ὁσάκαν, πλουτοῦσαν θεάτρων, παλατιῶν καὶ εκπαιδευτικῶν καταστημάτων πρὸς τοὺς Παρισίους, καὶ τὴν τρίτην, ὅπου κατοικεῖ ὁ μικάδος ἢ ὁ πνευματικὸς ἡγεμὼν, πρὸς τὴν Ῥώμην.

Πέντε φρούρια, ἐπὶ τῶν νησιδίων τοῦ λιμένος, ὑπερασπίζουσι τὴν Γέδον, ἐσχάτως δὲ καὶ νέα ὄχυράματα ἠκαδομήθησαν κατὰ τὴν παραλίαν τὴν μετὰ τῆς πρωτεύουσας καὶ τῆς Καναγαούας. Τῆς Γέδου αἱ ὁδοὶ εἶναι πλατεῖαι, εὐθεῖαι καὶ καθαρόταται, οὐχὶ ὄμως καὶ εὐρύθυμοι. Πολλὰ τῶν οἰκιῶν εἶναι ξύλινοι, διόροφοι, πέριξ ἔχουσαι ἐξώστια βασταζόμενα ὑπὸ ξυλίνων στύλων· σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ Ἰαπωνοὶ εἶναι ἐπιτηδεύοντες κτίσται καὶ λεπτοὺργοί. Ἐνίοτε οἰκίαι ὑψηλότεραι ἐκ πλίνθων μόλις ἐψημένων, σιδηρᾶ ἔχουσαι φυλλοπαράθυρα, διακόπτουσι τὴν μονοτονίαν τῆς ὁδοῦ· εἶναι δὲ ἀποθήκαι ἀπρόσβλητοι ὑπὸ τοῦ πυρός, ὅπου ἀποτίθενται σκεύη καὶ ἐπιπλα ὁσάκις οἱ κώδωνες ἀναγγεῖλωσι πυρκαϊάν. Αἱ ὁδοὶ κάπτονται ὑπὸ φραγμῶν οἵτινες, ἐν καιρῷ μεγάλων ἐορτῶν καὶ τελετῶν, συνέχουσι τὰ πλήθη. Ὅτε οἱ περὶ τὴν Ῥωσικὴν καὶ ἀγγλικὴν πρεσβείαν περιήρχοντο τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, ὁ λαὸς πολὺς μὲν ἀλλ' ἡσυχος καὶ ἀβλαβής, ἐξήρχετο ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ἵνα παρακολουθήτη τοὺς ξένους. Ὅτε δὲ ἐφθάνον εἰς τὰς ἀκρας τῶν ὁδῶν, αἱ συνοδεύοντες αὐτοὺς ἄνθρωποι τῆς ἐξουσίας ἐκλείον τοὺς φραγμοὺς, καὶ ὁ λαὸς ὁ ἀκολουθήσας τοὺς ξένους ἔμεινεν ἐντὸς τοῦ ὁρίου ἐκείνου, ἐνῷ νέος ἄλλος συνήρχετο περὶ αὐτοῦς. Τρόποι δὲ μεταβάσεως ἐντὸς τῆς πόλεως ὑπάρχουσι διάφοροι· οἱ μὲν πλοῦσιοι ἀναγκάζουσιν ἵππους μικροὺς καὶ ζωφροὺς ἐν γένει, ὧν αἱ οὐραὶ τίθενται ἐντὸς σάκκων κρεμασμένων μέχρι τῆς γῆς, καὶ φέροντας ἀντὶ πετάλων ὑποδήματα ἐξ ἀχύρου, ἃ τινὰ πρέπει νὰ ἀνανεῶνται συνεχῶς. Ἀλλὰ καὶ διὰ φορτίων μεταφέρονται, τῶν καλουμένων νοριμόν, πάντα διαφόρων τῶν γνωστών, διότι εἶναι τετράγωνα, ἐφ' ὧν κάθηνται διασταυρωμένους ἔχοντας τοὺς πόδας. Φκίναται δὲ ὅτι αἱ τῶν κατωτέρων τάξεων δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἵππευειν καὶ μεταχειρίζεσθαι νοριμόν· ὅταν δὲ δὲν θέλωσι νὰ περιέλθωσι πεζοί, κάθηνται συνεσταλμένοι ἐντὸς κλωθοῦ, διὰ τὸ στενὸν τοῦ ὁποῦ ἀναγκάζονται νὰ ἔχωσιν ὑπὸ τὸν πῶγωνα τὰ γόνατα. Ἀμαζαὶ συρόμεναι ὑπὸ ζώων ὑπάρχουσιν ὀλίγισται, κύνες δὲ ἀδέσποτοι τρέχουσιν ἀκωλύτως εἰς τὰς ὁδοὺς, τρεφόμενοι ὑπὸ τοῦ κοινοῦ. Ὁ Κ. Ὀλίφαν βε-

θαιοὶ μάλιστα ἔτι ὑπάρχουσι καὶ φύλακες ἐπίτηδες δι' αὐτοὺς, καὶ νοσοκομεῖα ὅπου θεραπεύονται ἐν καιρῷ νόσου. Τὸ ἐσπέρας ὠραῖοι ἐξωγραφημένοι φανοί, περίεργα ἔχοντες σχήματα καὶ στιλπνὰ χρώματα, κρέμονται ὑπὲρ τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰς οἰκίας, ἢ κυματίζονται ἀπὸ σχοινίων δεδεμένων ἀπὸ τοῦ ἐνός εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῆς ὁδοῦ· ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι φέροντες φανούς προσηλωμένους εἰς τὰς ἀκρας δοκῶν προπορεύονται τῶν πεζῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ ὅλων τῶν φώτων ταύτων εἶναι περιεργότατον. Δι' ἐμπορικὰ ἰδίως συνοικίαι φωτίζονται θαυμασίως καὶ εἶναι φαιδρόταται· τὰ πολυάριθμα ἐργαστήρια ἔχουσιν ἐμπορεύματα ἀνώτερα τὴν ποιότητα τῶν ἐν Ναγασάκη καὶ Σιμόδα πωλουμένων, αἱ δὲ περιγραφαὶ αὐτῶν εἶναι γεγραμμέναι σινιστὶ ἐπὶ πάλου ἢ ἐπὶ πανίου. Μέλαινοι ἢ κυαναὶ σειραὶ δεικνύουσι τὰ καταστήματα τῶν λουτρῶν. Ἐν Γέδῳ τὰ δύο φύλα δὲν εἶναι ἀναμειγμένα ὅσον καὶ ἐν Σιμόδα καὶ Ἀκοδάδη. Ἐνίοτε μάλιστα ἐγείρεται τις φραγμὸς μετὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· ἀλλ' ὁ χωρισμὸς οὗτος δὲν ἀπαιτεῖται, διότι τὸ αἶσθημα τῆς αἰδοῦς εἶναι ἀγνωστον καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας· οἱ ἄνθρωποι συνείθισαν ἐκ βροφικῆς ἡλικίας εἰς τὴν γυμνότητα. Ἐνῷ ὁ λόρδος Ἐλγιν καὶ οἱ περὶ αὐτὸν διέβαινον διὰ τῶν ὁδῶν, καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐξήρχοντο ὀλόγυμοι τῶν λουτρῶν χάριν περιεργείας. Εὐρωπαϊοὶ δὲ εἰσελθόντες ἀκωλύτως εἰς τὰ λουτρά, εἶδον ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, νέους καὶ νέες, γέροντας καὶ γράκις ἀναμῖξ λουομένους, καθημένους κυκλοειδῶς μετὰ μεγίστης ἀθωότητος, καὶ τρίβοντας καὶ καθαρίζοντας ἀλλήλους· πολλοὶ λούονται δις καὶ τρίς καθ' ἡμέραν, καθόσον μάλιστα ἡ τιμὴ εἶναι ἐλαχίστη, ὀλιγωτέρα καὶ τοῦ λεπτοῦ.

Τὸ μέρος δὲ ὅπου κατοικοῦσιν οἱ μεγιστάνες εἶναι ἥττον τοῦ ἐμπορικοῦ φαιδρῶν· καὶ ἔχει μὲν ὁδοὺς κομψὰς καὶ πλατεῖας περὶ τὰ τριάκοντα μέτρα, ἀλλὰ μελαγχολικὰς· ἀλλὰ καὶ βύχξ βαθύς περὶ τοὺς τέσσαρας πόδας ῥεῖ ἐκατέρωθεν. Αἱ πολυτελεῖς καὶ τρισμέγισται οἰκίαι τὰς ὁποίας προασπίζονται οἱ μικροὶ οὗτοι χάνδακες περικλείονται ὑπὸ τοίχων, κατὰ δὲ τὸ μέσον κεῖται ὑπὸ προστέγασμα ἢ πύλη, ἐρυθρόν ἢ ἄλλο στιλπνὸν χρῶμα ἔχουσα, καὶ πεποικιλμένη γλυφαῖς. Τὰ ἐντὸς ὅμως αὐτῶν ἀδύνατον νὰ περιγράψωμεν, διότι οὐδεὶς ποτε ξένος εἰσεχώρησεν εἰς οἰκίαν ἀριστοκράτου Ἰαπωνοῦ. Τὸ παλάτιον ἐν ᾧ κατοικεῖ ὁ σύγγουρ εἶναι ἄλλη πόλις πρὸς τὴν ἀκρὰν τῆς μεγάλης συνοικίας, καὶ κεῖται ἐπὶ ὑψώματος δεσπόζοντος τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἔχοντος πρὸ αὐτοῦ ἀπέραντον καὶ λαμπρὸν ὄριζοντα. Περιζωννύεται δὲ καὶ αὐτὸ ὑπὸ χάνδακος πλατείως ὑπὲρ τὰ 50 μέτρα, καὶ ὑπὸ μεγίστου τοίχου ἠκαδομημένου διὰ λίθων κυκλωπέων σχεδὸν τὸ μέγεθος, ὑπὲρ τὸ ὅποιον ὑψοῦνται γιγάντειοι κέδροι· ἰδοὺ πᾶν ὅ,τι γνωρίζομεν περὶ τοῦ παλατιοῦ τούτου, διότι ξένος δὲν μολύνει ποτὲ τὸ ἱερόν τοῦ ἡγεμόνος. Λέγεται δὲ ὅτι ἡ περιοχὴ αὐτοῦ ἔχει ὀκτὼ χιλιάδων μέτρων περιφέρειαν, καὶ περιλαμβάνει τεσσαράκοντα χιλιάδας ἀνθρώπων, παλάτια, ἀπεράντους κήπους καὶ ἀγροτικὰς οἰκίας.

Εἰς δὲ τὰ ἐκλελυμένα ἦθη οἱ Ἰαπωνοὶ ἀφιερῶσιν ὀλόκληρον συνοικίαν· γνωστὸν δὲ ὅτι ἐν Ἰαπωνίᾳ, εἰ καὶ αἱ μὲν οἰκογενειακοὶ δεσμοὶ φαίνονται στερεοῦς συνεσφιγμένοι, οἱ δὲ νόμοι τιμωροῦσι τὴν ἀπιστίαν περὶ τὰς συζυγικὰς σχέσεις, ἡ ἀκολασία ὁμοῦς εἶναι γενική. Γνωστὸν δὲ καὶ ὅτι οἱ πατέρες ὑπεραγαπῶσι τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ὅτι αἱ γυναῖκες, αἵτινες ἄμα ὑπανδρευθεῖσαι ἀσχημίζονται ἀνασπῶσαι τὰς ὄφρῦς καὶ μελαίνουσαι τοὺς ἰσθμῶν αὐτῶν, σπανίως ἐπιβουλεύουσι τὴν τιμὴν τῶν ἰδίων συζύγων. Καὶ ὁμοῦς οἱ Ἰαπωνοὶ, ἀποροῦντες ἴσως πῶς νὰ κατατρίψωσιν εὐχαρίστως τὰς ὄφρας εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, πολλάκις ἀποικουῶσιν, οὕτως εἰπεῖν, εἰς ἄλλας, ὅπου ὑπηρετοῦνται ὑπὸ νέων γυναικῶν ἀκέραιον ἐχουσῶν τὸ πρόσωπον. Καθ' ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις ἡ ἑταιρική ἀνεπτύχθη εἰς ἄκρον· εἰς μόνην τὴν Ναγασάκην, ὡς λέγεται, περιλαμβάνει τὸ τέταρτον τοῦ γυναικείου πληθυσμοῦ. Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ μετερχόμεναι τὴν τέχνην ταύτην γινώσκουσι τὴν μουσικὴν, πολλαὶ δὲ καὶ διακεκριμένης ἀγωγῆς ἔτυχον. Οἱ διδάσκαλοι τῶν πλείστων ἑταιρικῶν καταστημάτων ἐκπαιδεύουσι ἐκ νεαρῆς ἡλικίας τὰς ἐν αὐταῖς, αἵτινες ἢ εἶναι ἀρραναὶ ἢ ἀνήκουσι εἰς ἀπόρους οἰκογενείας, καλλιεργοῦντες τὸ πνεῦμα καὶ ἀναδεικνύοντες τὰς καλλονας αὐτῶν. Γυμνάζουσι δὲ αὐτὰς καὶ εἰς τὴν ποίπιν, τὴν ὀρχηστικὴν καὶ τὴν ᾠδικὴν, καὶ πολλαὶ αὐτῶν, ὡς καὶ αἱ ἑταῖραι τῆς αρχαίας Ἑλλάδος, διὰ τὴν εὐχάριστον αὐτῶν συναναστροφὴν καθίστανται ἐπιζήτητα.

Ἡ ἑταιρική δὲν θεωρεῖται ἐν Ἰαπωνίᾳ ἄτιμος ὕσον καὶ παρ' ἡμῖν, καὶ διὰ τοῦτο πολλαὶ ἑταῖραι, συνεχόμεναι εἰς γάμον, διάγουσι βίον τίμιον. Ἀλλὰ καὶ οἱ πάσης τάξεως καὶ πάσης ἡλικίας ἄνδρες, οἱ φοιτῶντες εἰς τὰ ἑταιρικά καταγῶγια, δὲν νομίζουσι ὅτι πράττουσιν ἔργον ἄτοπον· διὸ καὶ ἀνυποστόλως ἀπατείνονται εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῶν καὶ ζητοῦσιν ἄδειαν, ἥτις χορηγεῖται ἐπὶ κυανοῦ, κιστίνου ἢ ἐρυθροῦ χάρτου, κατὰ λόγον τῶν ὠρῶν ἢ τῶν ἡμερῶν ἃς προτίθενται νὰ κατατρίψωσιν ἐν αὐτοῖς. Ἐν Γέδω τὸ προάστειον Συναγκασία κατέχεται ὀλόκληρον ὑπὸ τοιοῦτων πλουσιωτάτων καταστημάτων, ὅπου πάντα τὰ τῆς πολυτελείας καὶ ἀκολασίας ἀνεπτύχθησαν καὶ ἐτελειοποιήθησαν εἰς ὕπατον βαθμῶν. Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ὅπως καὶ εἰς πολλοὺς λαοὺς τῆς ἀρχαιότητος, εἰσῆχθη ἡ ἀκολασία ἕως καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἱερὰ μυστήρια. Ἐν Ἀκοδάδη, ναῦται Γάλλοι, παραδιδάσκοντες βωμὸν ἐξήγαγον τὸν ἀρχαῖον φαλλόν, οἱ δὲ περὶ τὸν λόρδον Ἐλγιν εἶδον ἐντὸς τοῦ περιφύμου ναοῦ τοῦ θεοῦ Κουάνου, ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θυσιαστηρίου, πλῆθος ἀσέμνων εἰκόνων.

Ὁ ναὸς αὗτος, ὅστις θεωρεῖται ἐκ τῶν ἐπτά θευμάτων τῆς Γέδω, κεῖται κατὰ τὸ παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Τογδακούχ μέρους τῆς πόλεως, ὅπου μεταβαίνει τις διὰ τῆς περιφύμου γοφύρας τῆς κάτω Νιτόνης, τῆς συνδεούσης τὰ δύο ἀνισα μέρη τῆς πόλεως, πρὸς τὸ στόμιον σχεδὸν τοῦ ποταμοῦ. Στερίζεται δὲ ὑπὸ στύλων, καὶ κατέχει μαγίστην ἔκτασιν γῆς. Ἐντεῦθεν μετροῦνται οἱ ἀριθμοὶ τῶν σα-

μείων, ἅτινα δεικνύουσι τὰς ἀποστάσεις καθ' ὅλον τὸ κράτος. Περὶ δὲ τοῦ ναοῦ καὶ ἐντὸς τῶν κήπων αὐτοῦ ὑπάρχει διαρκῶς ἀγορὰ καὶ πλῆθος μικρῶν ἐργαστηρίων, ὅπου πωλοῦνται ποικίλα ἀγαθμάτια, ἀθύρματα, ἄνθη, πτηνὰ, κύνες καὶ τὰ τοιαῦτα· ὑπάρχουσι δὲ καὶ θέατρα, καὶ γυμναστήρια, καὶ καπιλεῖα τείου καὶ ἄλλων ποτῶν, καὶ ἀδιάκοπος πάταγος αὐλῶν καὶ ταμιάμ· νομίζεις ὅτι πανηγυρίζεται ὁ ἑκατόγχειρ θεός, ὅστις ἔχει βουδδικὴν τὴν καταγωγὴν. Ὁ βουδδισμὸς, εἰ καὶ εἰσῆχθη εἰς τὴν Ἰαπωνίαν μόνον περὶ τὰ μέσα τῆς ἑκτης ἑκατονταετηρίδος, ἀπέκτησεν ὁμοῦς ἀνκριθμήτους ὀπαδοὺς, εἰμῆ τῶν δογμάτων τοῦλάχιστον τῆς ἐξωτερικῆς αὐτοῦ λατρείας· διότι αὐτὴ μᾶλλον ἢ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ἠθικὴ τῆς θρησκείας τοῦ Σακυαμούνη εἰσεχώρησεν εἰς τὸ ἀρχιπέλαγος ἐκεῖνο. Διηρέθη δὲ καὶ εἰς πολυαριθμοὺς αἱρέσεις. Οἱ βουδδικοὶ ναοὶ, οἵτινες ὀνομάζονται γιάσιρος καὶ μίγιας, εἶναι διεσκορπισμένοι παρὰ τὰς πόλεις εἰς ὠραίους ἀγρούς, εἰς πλευρὰς ὀρέων ἢ εἰς λόφους. Οἱ πυλῶνες σύγκεινται συνήθως ἐκ δύο μονολίθων βρασταζόντων ἄλλον ὀγκώδη, τὸ δὲ θυσιαστήριον κεῖται ἐπὶ βήματος ὑψηλοῦ. Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὸν ναὸν εὐρίσκουσι ἀναψυχὴν εἰς πολυάριθμα ἄλση. Ὁ Ἰαπωνικὸς βουδδισμὸς ἐγέννησε σωροὺς ταγμάτων ζώντων ἐξ ἐλεημοσύνης, οὐχὶ ὁμοῦς καὶ τὰς μυριάδας τῶν ἐπαιτῶν οἵτινες μαστίζουσι καὶ διαφθείρουσι τὴν Ἰαπροβάνην, τὴν Σινικήν καὶ τὴν Θιβετὴν.

Μετὰ τῆς θρησκείας τοῦ Βουδδα, ἀλλ' ἄνευ ἀνταγωνισμοῦ, ζῆ καὶ ἡ πρώτη, ἥτις καλεῖται *σενσίν*, σκοπὸν ἔχουσα τὴν πίστιν εἰς θεοὺς καὶ τὴν λατρείαν τῶν προγόνων. Οἱ πιστοὶ ὀνομάζονται *σίιτος*, καὶ ταύτης τῆς θρησκείας εἶναι ἀνώτατος ἀρχηγὸς ὁ *μικάδος*. Αἱ τιμαὶ τὰς ὁποίας ἐξακολουθεῖ λαμβάνων ὁ πνευματικὸς οὗτος ἡγεμὸν, δεικνύουσι ὅτι ὁ βουδδισμὸς δὲν εἰσῆχθη βίᾳ οὔτε ἐπέφερε θρησκευτικὰς στάσεις εἰς Ἰαπωνίαν. Φαίνεται μάλιστα ὅτι εἰς πολλὰ αἱ δύο θρησκεῖαι συνεχωνεύθησαν καὶ ἐτροποποιήσαν ἀμοιβαίως τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῶν λατρείαν. Ἡ μυθολογία τῶν σίντος ἀναβαίνει εἰς ἀπωτάτην ἐποχὴν. Αὐτὴ διηγεῖται ὅτι κατ' ἀρχὰς δυναστεία ἐπουρνίων πνευμάτων ἐβασίλευσεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰς τὰς νήσους· ἐπειδὴ δὲ τὰ δύο τελευταῖα πνεύματα ἐξετράπησαν εἰς γνήνους ἐπιθυμίας, ἐγεννήθη ἐξ αὐτῶν θυγάτηρ, ὀνομασθεῖσα *Ἀμα-περασσοῦ-ὄγκοκάμη*, ἥτοι μέγα πνεῦμα λάμπων ἐν οὐρανοῖς. Ἀπ' αὐτῆς ἤρξατο δυναστεία ἐπιγείων πνευμάτων ἢ ἡμιθέων, ὑπὲρ τὰ δύο ἑκατομμύρια ἐτῶν βασιλεύσασα. Ὁ τελευταῖος τῶν ἡγεμόνων ἐγέννησε τέσσαρας υἱοὺς, ὧν ὁ πρῶτος ὀνομάσθη *μικάδος* ἢ ἀνώτατος ἀρχηγός, αὐτοκράτωρ· γνωρίζεται δὲ ὑπὸ τὸ ὄνομα *Σιν-μοῦ*, καὶ πρῶτος αὗτος φαίνεται ἔχων ἱστορικὴν ὑπαρξίν, 660 ἔτη πρὸ Χριστοῦ.

Ἡ θρησκεία λοιπὸν τῶν σίντος εἶναι ἡ ἔθνικὴ, ὡς συνδεομένη μετ' αὐτῆς τῆς Ἰαπωνικῆς ἱστορίας· καὶ ἡ πρῶτος τοῦ *Σιν-μοῦ*, ἡ *Ἀμα-περασσοῦ*, ἢ καὶ *Τερ-σου-δαῖ-σιν* ὀνομαζομένη, εἶναι ἡ θεία προστάτις τῆς Ἰαπωνίας, καὶ τὸ κύριον ἀντικείμενον τῆς λατρείας

των σίντος. Ἀπ' αὐτῆς ἀξιοῖ ὅτι κατάγεται διὰ τοῦ Σιν-μού και ἡ μακρὰ σειρά τῶν μικάδων. Οἱ ἡγεμόνες οὗτοι, οἵτινες ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἦσαν ἰσχυροί, ἀπεγυμνώθησαν ὑπὸ τῶν σούγουρ ἢ τυκαὸν πάσης ἀληθοῦς ἐξουσίας, καὶ μόνον τιμαὶ ἀποδίδονται σήμερον αὐτοῖς· ἔχουσι δὲ καὶ τινα θρησκευτικὴν ἐξουσίαν ἀπονέμουσι παραδείγματος χάριν τὸν τίτλον καμι, ἦτοι ἀγίου, ὅστις δίδει τὸ προνόμιον τοῦ μεσιτεύειν ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ παρὰ τῆ προστάτιδι θεᾶ ὑπὲρ ἄλλων. Ἐν δὲ τῷ κόσμῳ τούτῳ οἱ καμι θεωροῦνται ὡς προστάται ὑπὸ τῶν Ἰαπόνων σίντος, οἵτινες κρημῶσι τὰς εἰκόνας αὐτῶν εἰς τὰς ἰδίαις οἰκίαις, ὡς οἱ ἀρχαῖοι τοὺς εἰσεστίους θεοῦ.

Οἱ ναοὶ τῶν σίντος περιέχουσι πολλὰς τῶν εἰκότων τούτων, ὡς καὶ μέγαν ἀριθμὸν ἀνκθημάτων προσφερθέντων ἐν ὥρᾳ κινδύνου καὶ πίστεως. Διαφέρουσι δὲ κατὰ τὴν ἀπλότητα τῶν παγοδῶν καὶ τῶν ἄλλων πολυτελῶν νῶν τοῦ βουδδισμού, κύριον στολισμὸν ἔχοντες κάτοπτρον παριστῶν, ὡς λέγεται, τὴν ἀγιότητα τῆς ψυχῆς. Ἐκ δεξιῶν εἰσερχόμενοι εὐρίσκωμεν πηγὴν, ἐξ ἀριστερῶν δὲ κώδωνα καὶ κιβώτιον ὅπου ἀποθέτουσιν οἱ πιστοὶ τὸν ὄβολόν αὐτῶν. Νιπτόμενοι δὲ εἰς τὴν πηγὴν προσεύχονται πρὸ τοῦ κατόπτρου. Ἡ θρησκεία αὕτη, ἐάν πρέπει νὰ κρίνωμεν ἐκ τῶν ὀλίγων εἰδήσεων ὅσας ἐπορίσθημεν, φαίνεται εἶδος θεϊσμοῦ, δόγματα μὲν ἔχοντος εὐγενῆ, ἠθικὴν δὲ ἀγνήν.

Τὰ περίξ τῆς Γέδου εἶναι ὠραιότατα· πέραν τῶν προαστείων ἐκτείνονται καθ' ὅλα τὰ μέρη ἀγροὶ θαυμασίως κεκαλλιεργημένοι, ἄλση, κέδροι, ὄρυς, πλάτανοι καὶ λόφοι πλήρεις καπηλείων τείου. Ἐκεῖ εὐρίσκεις ἄνθη, δένδρια καὶ ἄλλα τὰ ἡμέτερα καρποφόρα δένδρα, διχιδίδοντα εὐωδίας εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν οἰκίας, αἵτινες, ὡς καὶ ἐν Ναγκασάκη, κείνται εἰς θέσεις ἐκτεταμένην καὶ ἐπαγωγὸν ἐχούσας τὴν θέαν, ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπεράνω χειμάρρων ἢ παρὰ ρύχκας.

Τὴν προάρακτιν πόλιν τῆς Ἰαπωνίας Ἀκοδάδην, τῆς ὁποίας ὁ λιμὴν ἠνοίγη εἰς τοὺς Εὐρωπαίους, γνωρίζωμεν σήμερον ὅπως οὖν ἕνεκα τῶν ἀγγλικῶν καὶ ἀμερικανικῶν σχέσεων, καὶ τῆς κατὰ τὸ 1853 ἐπισκέψεως τοῦ Γάλλου πλαιάρχου Γαρδὺ Μοντραφέλ. Ὁ λιμὴν αὐτῆς εἶναι ἀσφαλῆς καὶ αἱ ὁδοὶ εὐθεαὶ καὶ τακτικαὶ ὡς εἰς πάσας τὰς ἰαπωνικὰς πόλεις· αἱ οἰκίαι εἶναι ξύλινοι καὶ μονόροφοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ· ἐπὶ δὲ τῆς ὀροφῆς ἐκάστης οἰκίας κείνται μεγάλα δοχεῖα πλήρη ὕδατος διὰ τὰς πυρκαϊὰς, τὰ ὅποια ἐκτείνωμενα καὶ ἐκτὸς τῶν τοίχων προσφυλάττουσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς βροχῆς. Αἱ πλεῖστα τῶν οἰκιῶν ἔχουσιν ἐργαστήρια ὅπου πωλοῦνται ἄνθρακες, παντὸς εἴλους ἀργεῖα, σκιαδίσκι, ἐμβάδες, πανία, εἰκονογραφίαι, ἀθύρματα, πίπαι, καπνός, μάχαιραι, περόνη, ἐνδύματα μεταξωτά, χαρτὰ ἐλέφ κεχρισμένα κλ' ὁ δὲ πωλητὴς κἀθηται μεταξὺ ὄλων αὐτῶν, καπνίζων καὶ πίνων τείον. Ἐνίοτε περιστοιχίζεται καὶ ὑπὸ πέντε ἢ ἕξ παιδίων, τὰ ὅποια, ἅμα ὡς πρὸς αἰσθητικὴν ἀγοραστὴν λέγουσιν ἀγγλιστὶ πρὸς αὐτόν· Good day, English! how you do? English! Ὅπισθεν δὲ τοῦ ἐργαστηρίου κείνται ὁ κοιτὸν καὶ τὸ

μαγειρεῖον. Πολλοὶ λέγουσιν ὅτι τὸ Ἰαπωνικὸν τείον εἶναι ἀνώτερον τοῦ σινικοῦ, ἄλλοι δὲ κατώτερον· ἀλλ' ὅπως δῆποτε, καλλιεργεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Τὰ ἐργαστήρια ὅπου πωλοῦνται τὰ μεταξωτά εἶναι μὲν κατώτερα τῶν ἐν Γέδῳ, πλοῦσια ὅμως. Τὰ τῆς Γέδου εἶναι κατὰ τε τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν πλοῦτον ὅποια καὶ τὰ τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων. Ὁ Κ. Ὀλίφαν ἐπεσκέρθη ἐν, οὔτινος ἢ πρόσγειος ἀθουσα εἶχεν ἐξήκοντα μέτρων μῆκος καὶ εἴκοσι βάθος. Οἱ ἀγορασταὶ καθήμενοι εἰς κόκκιναν ἀνάκλιτρα, ἔπινον τείον, καπνὸν καὶ ἄλλα ποτὰ, ἐνῶ περὶ αὐτοῦ εἶχον ποικίλα μεταξωτά καὶ παντοειδῆ κεντήματα ἀνώτερα τῶν σινικῶν, κομψότατα, ἀπλά καὶ εἰς ἄκρον φιλόκαλα, κατὰ τὴν συναρμοσολογίαν μάλιστα τῶν χρωμάτων. Οἱ Ἰαπωνοὶ εἶναι ἐμπειρότατοι ἐμποροὶ, καὶ γινώσκουσι θαυμασίως τὴν τέχνην τοῦ σαγηνεύειν τοὺς ἀγοραστὰς διὰ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐκθέτουσι τὰ ἐμπορεύματα. Καὶ τὰ μὲν ἐκλεκτότερα τούτων κείνται ἐντὸς μικρῶν κιβωτίων, τὰ δὲ λοιπὰ περιβάλλονται διὰ μεγάλων φύλλων μωρέας ἢ βαμβοῦ.

Εἰς Ἀκοδάδην ἀπαγορεύεται τὸ ἀγοράζειν ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ ἐργαστήρια ἐμπορεύματα· μεταφέρονται δὲ ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν ἀγοράν, τὴν συστηθεῖσαν χάριν τῶν μεταξὺ ἐγχωρίων καὶ ξένων συναλλαγῶν ἐκεῖ κἀθηται καὶ οἱ λαμβάνοντες τὴν τιμὴν τῶν ἀγοραζομένων. Εἰς τὴν ἀγοράν ταύτην εὐρίσκονται πολλὰ καὶ πολυτελῆ εἶδη, ἰδίως δὲ τὰ ἐκ χάρτος κατεσκευασμένου ἐκ φλοιῦ μωρέας ἐνδύματα· τὰ φύλλα ταῦτα ράπτονται καὶ κολλῶνται διὰ κόμμιος, καὶ διπλασιάζονται καὶ χρίονται ελαίῳ· οὕτω δὲ καθίστανται ἀδιάβροχα καὶ μακρόβια.

Πρὶν ἢ ἀνοίγῃ ὁ λιμὴν τῆς Ἀκοδάδης εἰς τοὺς Εὐρωπαίους, πρωτεύουσα τῆς νήσου Γάσου ἦτο ἡ Ματζούμη καλουμένη. Τὴν πόλιν ταύτην δὲν ἐπεσκέρθησαν οἱ Εὐρωπαῖοι, εἶδον μόνον ἐκ τῆς θαλάσσης τὰς οἰκίας, τοὺς ναοὺς καὶ τὸ παλάτιον αὐτῆς, κείμενα ἐν εἰδει ἀμφιθεάτρου ἐπὶ ὕψωματων παρὰ τὴν παραλίαν· λέγεται δὲ ὅτι εἶναι πόλις ἀξία λόγου διοικητὰς ἔχουσα πρίγκηπας. Ἡ νήσος Γάσας δὲν κατοικεῖται ὅλη ὑπὸ Ἰαπόνων· τὰ βόρεια αὐτῆς μέρη κατέχονται ὑπὸ Γιλιάκων καὶ Ἀϊνός, ἦτοι λαῶν καταγινόμενων εἰς τὴν Ἀλιείαν, καὶ ἀνγκόντων εἰς τὴν μεγάλην οἰκογένειαν τῶν αἰθρηίων φυλῶν.

Γ'.

Ἄς ἴδωμεν ἤδη ὅποιον τὸ πολίτευμα, ὅποια ἡ γλῶσσα, ὅποια τὰ ἔθιμα καὶ ὅποιαί αἱ νέαι ἐξωτερικαὶ σχέσεις τῶν Ἰαπόνων.

Ἡ Ἰαπωνικὴ κυβέρνησις εἶναι δεσποτικὴ, ἅμα δὲ καὶ ὀλιγαρχικὴ καὶ τιμαριωτικὴ. Ὡς εἶδομεν ἔχει δύο ἀνωτάτους ἀρχηγούς, τὸν μικάδον, ὀνομαζόμενον ἐνίοτε καὶ θάιριν, καὶ τὸν σούγουρ ἢ τυκαὸν. Ἐμῆθημεν ἐν ταῖς ἐμπροσθεν τὴν ἀρχὴν τοῦ μικάδου καὶ τὴν ἀδυναμίαν εἰς ἣν κατήντησε· τερῶν τὸν τίτλον τοῦτον ἀντιπροσωπεῖ μόνον τὴν μνήμην τῆς ἀρχαίας ιστορίας καὶ τῆς θρησκείας. Ἀπὸ τοῦ πρώτου μικάδου Σιν-μού (660 μ. Χ.) μέχρι τοῦ ἐν-

νενηκοστού δευτέρου Γοτέβα (1186 μ. Χ.), αναγκασθέντος νά υποταγῆ εἰς τὸν σούγουν, οἱ μικάδοι ἐβασίλευσαν ὡς ἀνώτατοι πολιτικοὶ καὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἀρχηγοὶ ἐπὶ δεκαοκτῶ ἐκκτονταετηρίδας καὶ ἡμισίαν. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ στρατιωτικὸς χαρακτῆρ ἐνέδωκε βαθμυκῶς εἰς τὸν ἱερατικόν, καὶ οὕτω ἡ πολεμικὴ ἐξουσία μετέβη εἰς τοὺς μεγάλους ἀξιώματικούς τοὺς καλουμένους σούγουν, οἵτινες ἐσφετερίσθησαν μετὰ μικρὸν καὶ τὴν πολιτικὴν, ἕως οὗ ὁ στρατηγὸς Μινα-μονότο-γνόρι-κόμο, κατέβαλε τὸν μικάδον ἐντελῶς. Καὶ ἀφῆκεν αὐτῷ μὲν τὸν τίτλον τοῦ αὐτοκράτορος καὶ εὐάριθμὰ τινα ἐκκλησιαστικὰ προνόμια, συνεχέντρωσε δὲ εἰς τὰς ἰδίας χεῖρας ὅλην τὴν ἐξουσίαν καὶ τοὶ τμήσας ὑποδεέστερον τὸν στρατηγῶν (σούγουν), εἰς ὃν προσέθετο καὶ τὸν τοῦ τυκούν (μεγάλου ἡγεμόνος.) Ὅθεν τὸ ἐνεστέως πολιτικὸν σύστημα τῆς Ἰαπωνίας χρονολογίας ἀπὸ τοῦ 1186 ἔτους.

Ὁ μικάδος ζῆ λοιπὸν μακρὰν ὄλων τῶν ἐπιγείων συμπερόντων, δώδεκα μὲν ἔχων γυναῖκας, μέγαν δὲ ἀριθμὸν ὑπηρετῶν. Ἐνίοτε δὲ ἐπισκέπτεται αὐτὸν ὁ σούγουν.

Ὁ δὲ σούγουν κατοικεῖ εἰς Γέδον, καὶ κατὰ τὸ Ἰαπωνικὸν τυπικὸν εἰς ὀλιγίστους μόνον ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων γίνεται προσιτός· τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ εἶναι διαδοχικόν· εἶδὲ καὶ στερεῖται τέκνων, ὁ διάδοχος ἐκλέγεται μετὰ τῶν ἡγεμονικῶν οἰκογενειῶν. Ἡ ἐξουσία τοῦ σούγουν κατῆντησε σήμερον μικρὰ, διότι ὅλη σχεδὸν μετέβη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον διοικεῖ πράγματι τὴν ἐπικράτειαν. Σῆγκεται δὲ τοῦτο ἐκ πάντε ἀριστοκρατῶν ἐκλεγομένων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ τυκούν μετὰ τῶν βαμίας ἢ τοῦ τῶν ἀνωτάτων ἡγεμονοπαίδων. Ἐκαστος αὐτῶν προεδρεύει ἐνὸς τμήματος, ἔχουσι δὲ πᾶσαν τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν πραγμάτων. Ὅκτὼ ἄλλοι μεγιστᾶνες συγκροτοῦσιν ἕτερον συμβούλιον, ὑποδεέστερον τοῦ πρώτου, ἀσχολούμενον εἰς ὑποθέσεις κατωτέρας. Κατὰ ἔθῃ τὴν Ἰαπωνικὴν συνήθειαν, πάντες οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ, μηδὲ τοῦ μικάδου καὶ τοῦ σούγουν ἐξαιρουμένων, παραφυλάσσονται ὡς καὶ οἱ ἐλάχιστοι τῶν πολιτῶν ὑπὸ κατασκόπων. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ὁ εἰς ἐξελέγγει τὸν ἄλλον, ἡ κυβερνήσις μανθάνει ἐντὸς ὀλίγου καὶ τὰ παραμικρότερα ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν κατασκόπων. Τὸ Συμβούλιον ὀνομάζει τοὺς διοικητὰς καὶ τοὺς γραμματεῖς τῶν ἐπαρχιῶν, συνεχεῖς δὲ εἶναι αἱ μετὰ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀριστοκρατίας ἐριδες. Σήμερον μάλιστα αὗται ἐκορυφώθησαν, διότι οἱ μεγιστᾶνες ἀποκρούουσι τοὺς ξένους πολὺ πλέον τῆς κυβερνήσεως. Οἱ ἐξ αἵματος ἡγεμονοπαῖδες ἀπολαύουσι μεγίστης ἰσχύος, καὶ τρεῖς ἐξ αὐτῶν χρησιμεύουσιν ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀντὶ διαιτητῶν μετὰ τὸν τυκούν καὶ συμβούλιον. Καὶ ἐὰν μὲν ἀποδοκιμάσῃ τὸν τυκούν, οὕτως οὗτος νά παραιτηθῆ ἀμέσως, ἐὰν δὲ τὸ συμβούλιον, τὰ πάντα αὐτοῦ μέλη προσκαλοῦνται ν' αὐτοκτονηθῶσιν.

Ἡ καταφρόνησις τῆς ζωῆς εἶναι γενικὴ παρὰ τοῖς Ἰαπονοῖς. Τοιαύτην δὲ ἔχουσι ἀνδρίαν, ὥστε ἐν ὥρᾳ

πολέμου δὲν ὑποχωροῦσιν εἰς οὐδένα κίνδυνον. Σίγηθες δὲ εἶναι τὸ νά γίνωνται αὐτόχειρες σχίζοντες τὴν κοιλίαν αὐτῶν, εἴτε διότι ἐδόθη αὐτοῖς ἀπλῆ διαταγή, εἴτε διότι ἤρισαν πρὸς ἀλλήλους, εἴτε μετανοῦντες διὰ μικρὰν καὶ ἐπουσιώδη παρεκτροπὴν, εἴτε καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλοτε ἐλαχίστην καὶ γελοῖαν αἰτίαν.

Ἐκαστος δημόσιος λειτουργὸς φέρει δύο ξίφη, ἐξ ὧν μεταχειρίζεται τὸ ἐν διὰ τὰς αἱματηρὰς ταύτας θυσίας, αἵτινες ὀνομάζονται *καρακίρι*. Τὸ ὀξύτατον τοῦτο ὄπλον, μακρὸν περὶ τοὺς δέκα δακτύλους, σχίζει τὴν κοιλίαν τοῦ Ἰαπωνοῦ. Λέγεται ὅμως ὅτι τὸ ἀπάνθρωπον τοῦτο ἔθος ἐμετριάσθη ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ὅτι ἐνῶ ὁ σίδηρος ἐγγίζει τὴν κοιλίαν, φίλος τις ἰστάμενος παρὰ τὸν τραυματίαν κόπτει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΓΑΛΑΤΙΚΩΝ Α΄.

(Τέλος ἴδε φυλλάδ. 275, 276 καὶ 277.)

—οοο—

Καὶ ἄλλοι βασιλεῖς τε καὶ πόλεις εἶχον αὐτοῖς μισθοφόρους (1). Οἱ Γαλάται εἴτε περιπλανώμενοι εἴτε μισθοφοροῦντες ἦσαν ἄπιστοι, καὶ αὐτοῖς τοῖς μισθουμένοις διέπραττον τὰ αἰσχίστα, ὡς δ' εἰπεῖν, κατέστησαν ὁ τρόμος καὶ ἡ μάλιστα τῶν ἐθνῶν. Προσέβαλον τὴν Ἡράκλειαν τοῦ Πόντου· διότι εἰ κάτοικοι αὐτῆς, βοηθοῦντες τοὺς Βιθυνοὺς κατὰ τοῦ Ζιλία, ἠρίστευσον· λεηλατήσαντες δὲ τὴν χώραν καὶ λείας ἐμφορηθέντες, οἴκαδε ἀνεχώρησαν (2)· ἐπέπεσαν δὲ καὶ πάλιν κατ' αὐτῶν βοηθητῶντων τῷ Μιθριδάτῃ, βασιλεύοντος Βιθυνῶν Προυσίου, ἀλλὰ κακῶς ἀππλλάγησαν (3). Ἐπέδραμον δὲ καὶ Μιθριδάτην τὸν Ἀρισβαρζάνου βασιλέα τοῦ Πόντου (4)· λειψθέντες φρουροὶ ὑπὸ Πύρρου τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Αἰγῶν, ἀνώρυξαν τοὺς τάφους τῶν Βασιλέων καὶ ἐσύλησαν τὰ χρήματα.

Οἱ Ἰππεῖῶται ἐν Φοινίκῃ τῆς ἐν Ἠπείρῳ εἶχον αὐτοῖς φρουροὺς (5)· ἐθεωροῦντο δὲ ἐν γένει βδελυροί, στυγεροὶ καὶ ἄπιστοι (6). Ἐπειδὴ δὲ πανταχοῦ τῆς Ἀσίας τὰς ἐπιδρομὰς καὶ κακώσεις ἐξηκολούθουν, Ἄτταλος ὁ Α΄ βασιλεὺς τῆς Περγάμου, μὴ ἀνεχόμενος τὴν δόξωσιν τῆς χώρας, ἐπολέμησε πρὸς αὐτοὺς, καὶ αὐτὸς μὲν περιφανῆ νίκην ἔλαβε, τοὺς δὲ Γαλάτας περιώρισεν ἐν τῇ ὑπὸ Νικομήδους παραχωρηθείσῃ αὐτοῖς χώρᾳ. Πρῶτος τε ἐγένετο,

(1) Just. XXVII.

(2) Μέμν. περ. Φωτ. ΚΖ΄.

(3) Αὐτόθι Α΄.

(4) Αὐτόθι ΚΕ΄.

(5) Πολδ. Β΄. 5.

(6) Πολδ. Β. 7.